Vit fáa tevatn og breyð

Eg tykkum skal fortelja um mín fyrsta túrin til sjós,
eg spýði sum ein barnakona, tó helt eg mína kós.
Vit fáa tevatn og breyð, teir virða okkum sum seyð,
tað besta sjómanslívið er, so syngja vit tju-hey.

2. Skiparin hann drakk bæði øl og akvavit,
men um hann einki annað fekk, so noyddist hann við spritt.
Vit fáa tevatn og breyð ...

3. Stýrimenninar báðar eg ongantíð sá,
tí øðrum sigldu vit undan, og hin í koyggjunni lá.
Vit fáa tevatn og breyð ...

4. Kokkurin var góður, hann dugdi síni ting,
men feilurin var bert tann, at hann aldri kom í sving.
Vit fáa tevatn og breyð ...

5. So komu vit ein dagin inn til Aberdeen,
har hildu vit politistar og konufólk til grin.
Vit fáa tevatn og breyð ...

6. Har kom ein politistur, segði: “Where do you come from?”
Annar segði Føroyum, og hin hann segði Rom.

7. So fóru vit ein dagin inn á Hotel Bonaccord,
eg gekk mær fram til diskin, presenteraði meg sum lord.
Vit fáa tevatn og breyð ...

8. Har kom ein direktørur og bukkaði fyri mær
og beyð mær at koma at pimpa saman við sær.
O, sum hann bukkaði, o, sum hann sukkaði,
og eg bleiv verandi lordur, til tað lukkaði.

9. Hann átti eina dóttur, hon filmaði til mín
og beyð mær at koma í songina til sín.
O, sum tey bukkaðu, o, sum tey sukkaðu,
og eg bleiv verandi lordur til tað lukkaði.

10. Hon spurdi um slottið, og hvaðan eg var frá.
Eg kysti hana og segði, at norðaliga tað lá.
O, sum hon tá var glað, eg ikki lúgvi tað,
at dagurin var komin, áðrenn eg fór avstað.

11. Men hevði hon vitað, tað var eitt fiskifar,
og leiðin gekk á Suðurlandið, har sólin aldrin sær.
Nei, tá kom hon ikki við, tá hevði eg fingið frið,
tí eg hevði fingið fótin í afturpartin, you see.

12. Men henda góða genta hon mundi duga gand,
tí henda sama túrin sigldu vit skipið upp á land.
Nei har var hon ikki við, nú havi eg fingið frið,
og eg fekk ikki fótin í afturpartin, you see.

12.Um hetta góða sjólív eg hevði altíð droymt,
men hesa góðu gentu havi eg aldri síðan gloymt.
Vit fáa tevatn og breyð, teir virða okkum sum seyð,
tað besta sjómanslívið er, so syngja vit tju-hey.

Bjarni W. Joensen yrkti, og lagið er Fra Engeland til Skotland. Teksturin er at finna í Grønu sangbók nr. 274. Tað er rættiliga vanligt, at kvæðir og vísur broytast eitt sindur í brúki, og soleiðis er í hesum føri. Omanfyri er vísan skrivað, sum vit í Eysturoyar dansifelag kvøða hana. Vónandi tekur eingin tað illa upp. jd.